

PRZEPOWIEDACZ (13) *sb m*

przepowiedacz (7), **przepowiadacz** (6); *przepowiedacz Diar, Leop, CzechRozm, CzechEp, Calep, SarnStat*; *przepowiadacz BiałKat, RejPosWstaw, BiałKaz, LatHar*; *przepowiedacz : przepowiadacz RejPosRozpr (1:2)*.

Pierwsze e oraz o jasne; -wie-, -wia- (w tym 1 r. błędne znakowanie); -ącz; -acz- (9), -ącz- (1) CzechRozm.

sg N przepowiedać (2). ◇ [G przepowiadacza. ◇ D przepowiadaczowi.] ◇ A przepowiedacza (1). ◇ [I przepowiadacz(e)m.] ◇ pl N przepowiadacze (5). ◇ G przepowiedacz(o)w (1). ◇ D przepowiedacz(o)m (2). ◇ A przepowiedacze (1). ◇ I przepowiadaczmi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII w.: przepowiadacz.

1. Ten, kto głosi, naucza zasad religii chrześcijańskiej (10) : [o czym Apostoł święty piłze: Iákoż/ práwi/ vwierzą o kthorym nie słyłzeli? [...] Iákoż máią fłuchác bez przepowiadáczá? A ták z láfki miłego Bogá byli posłáni ná to Apostołowie swięći *GilPos* 82v.]

przepowiedacz czego (10): ále iż [apostołowie] fą káznodzyeymi Ewányeliey swiętey/ [...] á nie przepowiadácze litery zakonu RejPosRozpr c. Cf Wyrażenia.

Wyrażenia: »przepowiedacze ewanjelij« (3): Słudzy fą Apostołowye/ y przepowiadácze Ewányeliey swiętey/ [...] nie żeby oni dawáli Duchá í. ále iż fą káznodzyeymi Ewányeliey swiętey *RejPosRozpr c; CzechEp* 337; Tákżeć też y Pan (Iezus) poštánowił/ áby przepowiadácze Ewángeliey/ żyli z Ewángeliey. *LatHar* 127.

»przepowiadacz prawdy« (1): *BiałKaz* H2; [Wyznał [św. Jan] to czym nie był: nie záprzał czym był: wyznał prawdę iáko slye godźiło wyznác przepowiadáczewi prawdy: á nie záprzał tego kogo opowiadác miał. *BiałPos* 50 (*Linde*)].

»przepowiedacz słowa bożego« (5): Gdyż przedtym żadna takowa konstytucja nie była, która by [...] dozwalała jednym tylko samem wolnego słowa bożego i chowania przepowiedaczom jego *Diar* 53; V tego tedy Bogá iedného w królestwie iásniéc będą vczeni przepowiadácze fłowá Bożego/ y ludzie s්රáwiedliwi *BiałKat* 183v; *RejPosRozpr* c4v; *RejPosWstaw* 42; *CzechRozm* 186; [[św. Piotr] do Rzymu przyśzedłszy/ pięć y dwádźięściá lat tám był Biskupem/ y przepowiadáczem fłowá Bożego. *BiałPos* 112 (*Linde*)].

2. Ten, kto mówi, co się zdarzy w przyszłości, zapowiada przyszłość (2) :

Wyrażenie: »wprzod przepowiedacz« (1): Praenuntius, Qui ante nuntiat, praedicit – wprzod przepowiedacz. *Calep* 837a.

Szereg: »wieszczkowie abo przepowiedacze« (1): niech też niebędzie czarownik y czarnoxieżnik/ áni który by sie dokładał wieścżkow/ ábo inych przepowiedácow [!] [*nec incantator nec qui pythones consulat nec divinos*]/ y który by sie od vmártych dowiadował prawdy. *Leop Deut* 18/11.

3. Pełnomocnik strony w procesie sądowym, obrońca [czyj] (1) :

Szereg: »prokurator abo przepowiedacz« (1): IZ koždému swoiá obroná iáko ieft przyrodzona [...] dla tego wítáwiamy: áby w fádźięch náśzego królestwá káždy człowiek którégokolwiek stanu y záwołánia mógl/ y ma mieć swégo Prokuratorá ábo przepowiedácza [!] [*debet habere suum*

Advocatum, Procuratorem vel Prolocutorem JanStat 518] SarnStat 569 [idem: -á] [HerburtStat 443 (Linde)].

Synonimy: 1. *doktor, nauczyciel*; 2. *praktyk, praktykarz, wieszczec, wieszczek, wroźbit, wroźbita, wroźek*; 3. *adwokat, obrońca, patron, prokurator, rzecznik*.

Cf **PRZEPOWIEDAJĄCY**

LWil